

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

AÑO XII

Reus Dimecres 23 de Juny de 1897

Nº 3.298

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	Ptas.
a provincias trimestre.	3'50
Extranjero y Ultramar.	7
Anuncios, a preus convencionals.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principales librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Mallorquí, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publicquin.

Centro vitícola del Vallés

Arboricultors, Viticultors y Propietaris en general

Destrucció completa de tots los Insectes paràssits ó vegetals que perturban lo bon desenrotilllo de las Viñas y Arbres fruyters.

SULFURAL.--Patent Joan Jarrijou.

Destrucció radical del Oldium, Black-Rot, Antracnosis, Piral, Altisa en las viñas y la Oruga, Negrilla, Cuchs, Polls etc. en los fruyters.

EXIT SEGUR Y GARANTIT.

Demáninse los Prospectos que s'envian gratis, à

VIUDA Y NEBOT DE ANTON DELMAS

DIRECCIÓN GENERAL

Ponent 61

BARCELONA | VALENCIA

CASA FUNDADA EN 1860

Representant en la provincia de Tarragona: DON PERE FABREGAS.--Tarragona.

SE RETRATA

TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y
'LS LABORABLES A PE-
TICIO.

NOVAS FOTOGRA-
FIAS EN CO-
LORS.

OPERA tots
LOS DIUMENGES.

TORRES.

FOTOGRÀFO

Passeig de Mata, 12,

R E U S

dias de despalg tots los festius

SECCIÓ DOCTRINAL

«Lo catalanisme»

Baix aquest títol, nostre benvolgut company de causa y en la premsa, En Lluís Duráu y Ventosa, ha publicat en la important revista de Madrid *La Administración* que dirigeixen los señores Silvela, Sanchez Guerra, Azcárate y Costa, una extensa monografía, que es un acabat estudi de nostra doctrina.

Digne de notar com un senyal afalagador es que, si avans las publicacions científicas de Madrid prescindian en absolut de tractar de nostres ideas, sia per ignorancia ó per mala fe, ó per abduas cosas á la vegada, avuy en cambi donan mostres d' interessarse pera donar lloch en las páginas á escrits que tractin del moviment regionalista, com ho manifesta la publicació del travall que ns ocupém en *La Administración*, y l' co-mensament en *La España Moderna* d' una sèrie d' articles sobre «La propaganda regional en Espanya» deuts á la ploma de D. Pau Alzola.

Respectes molt fàcils de comprender 'ns impedirán exposar cap mena de judici sobre l' esmentat travall, limitantnos á donar un extracte del mateix.

Comensa, nostre amich, recordant, que l' moviment intelectual de nostres días se caracteriza per la tendència del esperit á tributar un major respecte, que en la primera meitat del present sicle, à lo real, à lo que existeix ab profondas arrels en la vida, à les condicions

naturals é històriques d'aquesta, en tot lo que al régime social se refereix. Sense que l' ideal hagi perdut aquella llegítima importància que en la vida de las societats humanas ha tingut y tindrà sempre's troba una reacció contra 'ls artificis y ficcions dels sistemes socials y polítichs d' altres días.

Aquesta nova direcció de la ciencia, que deixa sentir las consecuencias de visible manera en lo dret civil y penal no ha pogut deixar de trascendir al polítich; aquesta nova tendència es precisament la que obliga à regoneixer lo valor científich del regionalisme; y la que 'ls fa mostrarse en los moments presents com aspiració instintiva de totas las nacions y com á protesta contra 'ls Estats organitzats á impulsos d' una abstracció filosòfica ó per la imposició d' un altre poble poderós que ha sacrificat los elements que constitueixen la individualitat moral é histórica de sa existència.

Se condol, seguidament, de que l' regionalisme es menos conegut de lo que mereixeria serho; explica 'ls equivocats conceptes que alguns han format del mateix; y diu que l' regionalisme deu considerarse com una aspiració enèrgica y generosament manifestada, baix diferents noms, en tots los països d' Europa de constitució política ficticia, y que representa la protesta dels pobles que senten vida propia y tenen conciencia de la mateixa, contra las organizaçions artificials de molts Estats que, ó han desconeixut la existència peculiar dels diferents pobles de que's forman, ó han prescindit de liberadament dels elements vitals d' ells pera ferlos viure comprimint las expansions naturals y l' expon-tani desenrotillament de sos elements d' activitat social.

Considerant lo regionalisme com doctrina ó moviment de carácter polítich general, parteix de la distinció, acceptada per tots los publicistas, entre las dues ideas de Nació y d' Estat; los mateixos autors que, al deduir consecuencias llògicas del principis que assentan, confonen lo sentit d' abduas ideas, no deixan d' afirmar que Nació y Estat son dos conceptes distints; y Krausse, Mammiani, Manzini, Stuart Mill, Bluntskli, Cogordan, Burgess, Funk Brentano, Maci, Pierantonii, Azcárate, Santamaría de Paredes, Posada y altres que foran intútil citar, al sostener opinions més ó menys aceptables respecte de lo que son Nació y Estat, afirman la necessitat de no confondre abduos conceptes y donan lo de la Nació en lo sentit d' ésser una entitat natural é histórica, mentres que l' Estat es la societat en un sol de sos aspectes, ó al menys principalment en lo jurídich, que ordena 'l conjunt dels organismes d' ella en la llibertat del seu desenrotillament.

Per comprender l' fonament del regionalisme, es

suficient la afirmació de que la distinció establetla s' fonamenta en la naturalesa de las cosas, de manera que no ofereix novetat aytal distinció; puig evident en lo tresser de la ciencia del dret, en l' ordre general de las ideas ha inspirat la famosa teoria de las nacionalitats, que posser exposà per primera vegada Madame de Staél en 1810 en la seva obra *De l' Allemagne*, quan digué que cada Estat s' ha de compondre d' una sola nació penetrada del sentiment de sa unitat, y una per la llengua, los usos y las costums; y que en los temps presents, proclamada per eminentes homes politichs; ha servit de principi director á la política internacional y de títol de legitimitat á ocupacions de territoris que tenian distinta soberanía. No obstant, avuy lo principi de las nacionalitats, que, en lo que té de fonamental, conserva son valor científich, presenta major importància com principi d' organiació interior dels Estats que com principi de dret internacional; y en aquell sentit, que ho es perennal de justicia, l' invoca 'l regionalisme. De que no es equivocada la idea, ni illogica la aspiració, ne donan perfecte testimoni 'ls ilustrats escriptors que han investigat lo concepte de Nació.

«Mès, al partir lo regionalisme de la distinció entre la Nació y l' Estat, no's confón ab los autors que no encerten á comprender la primera sense'l segon. Pera alguns d' ells, que posan en contradicció ab sos sistemes los principis en que 'ls fonamentan, una Nació no es aytal sino gaudex de la vida política independent, errada contra la que protesta la ciencia ab sas doctrinas més modernas, y que 'l regionalisme rebutja ab energia. Una Nació no deixa de serho porque sos drets no sian respectats; perque, imposantse á la justicia bla fosa, 's desconeix la personalitat política d' aquella; perque, impossibilitantseli la seva constitució en Estat, careixi dels medios de manifestar sa personalitat. Si la Nació es la societat completa, natural é historia, esa existència no pot dependir d' un fet accidental, com es lo regoneixement del lloch que ocupa entre 'ls països lliures per medi de sa erecció en Estat. Grecia era Nació avans d' assolir sa independència de Tarquia, de constituirse en Regne y ésser reconeguda com Estat per Europa; Irlanda es Nació encara que lluyti per lo reconeixement dels seus drets, y així ho sostingüe Gladstone ab lo conegut principi *Freeland a nation*, en que basa l' *home rule* que aspiran los nacionalistes irlandesos. Los polachs, com diuhens Sorel y Funck y Brentano, constitueixen una Nació encara que hagin deixat d' existir com Estat. Y 'ls que suposan que França, Italia, Bèlgica, Holanda, Dinamarca, son nacions perque gaudexen d' independència política, ténen poch clara la idea de lo que es una Nació, si creuen que deixarien de serho al dia següent d' una guerra en que la potència vencedora se las anexionés.»

Lo cert en lo tresser científich es que 'ls ideas d' Estat y Nació s' completan, puig l' Estat ha d' ésser nacional al organizar-se com aytal la societat pera cumplir sos fins, y sols será perfecte quan lo seu régime descansi en los elements que diversifiquen cada Nació de las demés. Un autor que ha exercit molta influència durant llarg temps entre 'ls que conreenban la ciencia del dret á Espanya, Krausse, reférra lo que dihem al sostener que cada poble té dret á ésser Estat. «Sols lo poble—diu—que posseeix caràcter nacional y coneix clarament son fi històrich encerterà á comprender las condicions permanentes y las tranzitorias, pero actuals, de sa vida, y sap trobar los medios legítims y oportuns pera cumplirlas; la forma d' Estat que li convé, los poders que en representació del tot denhen donarli efectivitat. Los demés pobles—afegeix—obrant en dret, com societats coordinadas en la societat humana, deuen regonixar y ajudar la constitució lliure y política de cada poble.» Aquesta idea ha sigut acullida ab més ó menos favor, no sols per los deixebles de Krausse, sino per variis escriptors afins de sa escola; sube ab manifesta contradicció, alguns á Espanya han dedudit d' ella la necessitat del Estat Ibèrich per la supesada existència d' una nacionalitat ibèrica dintre

de la que's troben Espanya y Portugal: pero prescindint d'això y del controvertible valor de la teoria general de Krausser, no cab negar que avuy la idea dels Estats nacionals ha entrat á formar part del fons comú de la ciencia, y que molts que la rebutjan en la pràctica, en teoria la acceptan. I util es dir, coneixent lo criteri de la escola històrica, que coincideix ab aquella idea la afirmació de dita escola, de que l'Estat deu ésser nacional com lo dret, perque organismes vius de la societat un y altre no son més que manifestació de la nacionalitat de cada poble. La opinio de Savigny es, segons sas propias paraules, la de que, no solzament lo dret es la expressió del esperit comú de la nació, si no que l'Estat dona ccs á la unitat nacional y deu son origen á una forsa interna de la Nació, que'l produheix com produheix lo dret donantli carácter nacional.»

«La idea avuy més generalizada respecte de la naturalesa del Estat lo consibeix com a conjunt d'organismes en que'l Poder se manifesta y obra pera endressar y aplicar las forsas de la societat á la realisació de son fi general é històrich; y si això es aixis, aytais organismes han d'ésser nacionals, puig sols en aquest cas poden aplicarse fácil y naturalment ditas forsas á aquell fi; de lo contrari, serian forsas extranyas que aplicar al fi propri d'una societat distinta d'altra per sòs elements constitutius. Per això diu un autor modern, actualment molt en boga, Novicow, que l'Estat es un conjunt d'institucions al servei d'una nacionalitat: que baix lo punt de vista de la sociologia, un Estat compost de varias nacionalitats es tan monstruos com ho seria pera la fisiologia un animal ab dos caps.»

«Qualsevolga que sia'l punt de vista baix lo que's consideri al Estat, no pot ésser separat, pera la realisació de son fi, de la idea de Nació. Com personalitat del ordre internacional es la Nació mateixa; considerat en sa vida interior, es la nacionalitat representada per un conjunt d'organismes. D'aquí que tot Estat comprensiu de varias nacionalitats deugni constituirse reconeixent las totas, idea que ja indica Stuart Mill al parlar de la necessitat de constituir los Estats baix la base de las varietats nacionals que explicá clarament Freeman al dir que, quan en un país existeixen diferéncias de rasse y de llenguatge ab carácter serio ó ab verdader arréllament, acusan la existencia de diversitats nacionals que exigeixen gobern distint, y que exagerantho ó no, acceptan y desenrotillan quants considerau com organisme vivent á la societat en general, y especialment á la nació, que es la societat política superior.»

Passa després á estudiar los caràcters que determinan la existencia d'una nació, trobant que son, lo territori, la unitat de rasse, l'idioma, la cultura, la religió, el dret, l'art, los interessos materials, la història, etc. «La verdadera nacionalitat se determina per lo conjunt d'aquests elements, resumits en lo sentiment nacional. Abont apareixen variis d'ells, los que caracte- risan á un poble y l'distingueixen de tots los demés, y al mateix temps en la conciencia popular se sent una afirmació mes instintiva que reflexiva, ó si's vol, en la totalitat dels membres d'una societat, s'hi nodeix un sentiment que fa regoneixer quelecom de comú en tots ells, allí hi ha una nació. Y'l sentiment nacional crea, ó al menys caracteriza totas las manifestacions de la vida d'aqueixa nació. Lo que podríam anomenar d'anima de la mateixa s'transparenta en l'exterior permitj dels elements, llengua, historia, literatura, dret, etc.; y això es lo que ha produxit sovint confusió, això es lo que ha fet atribuir importancia exclusiva á aytais elements en la vida de las nacions.»

«Arabe, ningús» atrevirà á afirmar que avuy sian nacionals tots los Estats d'Europa, que en tots s'ha realitzat la perfecta combinació de nacionalitat y Estat de que parlan alguns autors moderns. Segons Novicow, en efecte, tot succehir que una nacionalitat apareix dividida en variis Estats, com en un temps Grecia, Italia y Alemania; que un Estat se componga de variis nacionalitats; que es lo cas, segons dit autor, més detestable y més absurd, y, no obstant, lo més freqüent en Europa, puig Russia oprimeix á Polonia, Alemania á una altra part de Polonia y á Alsacia y Lorena, Inglaterra á Irlanda, etc., que una nacionalitat estiga unida á un ó variis pobles formant un sol Estat; y, finalment, que una nacionalitat estiga reunida en un sol Estat, combinació que Mr. Veron, seguit las idees de Navicow, considera la més perfecta de totes perqüe assegura'l màxim de rapidesa en la circulació de las cosas, de las ideas y dels homes.»

«Pochs son los Estats d'Europa que's trobin en aquest cas. La major part d'ells contenen diferentes nacionalitats, ó al menys una sola ab parts ó fragments d'altra ó altras; casi cap Estat es verdaderament nacio-

nal en lo sentit d'apareixer en la realitat com la nació mateixa en un de sos aspectes, de lo que han nascut las variadas reivindicacions regionals que representan la lluita de la conciencia popular contra una organiació defectuosa dels Estats pera sa vida política.»

Deduhit aixòs per una manera evident lo fonament científich del regionalisme català demostra, després, que Catalunya constitueix una verdadera nacionalitat que posseeix los principals elements constitutius d'una nació. En efecte te territori propi; y encara que no tots los limits naturals, en lo sentit material en que alguna de las falsas teorías sobre la nacionalitat ho ha exigit, es indubitable que'l català ha viscut y encara viu en territori determinat, ab lo que s'ha compenetrat històricament.

Si l'idioma es altre dels elements més importants y que millor caracterisa una nacionalitat, tampoch cap negar la existencia de la catalana. Catalunya te llengua propia, llengua tan antiga com cualsevolga de las novo-latinas, llengua que assoli tota la brillor á que podia aspirar en l'Edat Miliana; llengua que arribá á servir d'idioma diplomàtic en los Estats més adelantats d'Europa; y llengua que al ferla novament objecte de conreu literari en aquest sicle ha produxit una literatura exuberant de vitalitat.

Lo mateix pot dirse dels que neguin la existencia no ja d'un dret positiu, consuetudinari ó escrit, particular de Catalunya, sino d'un esperit jurídich català y d'un sistema d'institucions fundament inspirades en dit esperit. Los fermos obstacles que han trobat los que intentaren la unificació del dret espanyol demostren no sols la existencia, sino l'arrelament d'un dret propi de Catalunya. Aquest está inspirat en un esperit jurídich de tal vigor y de tanta identitat, que ab ell ha viscut y s'ha identificat lo poble, y a son impuls ó baix sa influencia s'ha format la fesomia de las generacions, una darrera d'altra, á Catalunya.

Altres dels elements constitutius de la nacionalitat es la historia. Puig be: la de Catalunya es gloriósissima y comensa com propia cuant, al desapareixer la dominació romana en Espanya, deixa Catalunya de constituir la província tarragonense. Hi ha en ella hermosas epopeyas ab occasió de las lluytas ab los franchs y'ls alarbs; es Catalunya dels primers territoris que espolsan lo jou sarraí; constitueixen realms cristians y ajudeixen als reys castellans pera vencer als muslims; se desprén ben aviat lo poble del poder feudal; admets avans que en altres regnes lo bras popular en las Corts; y porta sos guerrers y sus naus lluny de la Península pera omplenarlos de gloria.

No hi falta tampoch unitat de cultura. Sabis ilustres han demostrat la existencia, á través los segles, d'un pensar comù català. En totes las manifestacions de nostra vida intelectual s'hi descobreix una caràcteristica catalana, reveladora d'una cultura propia. Aquest sentiment de nacionalitat, que es l'ànima dels pobles, Catalunya l'ha, lo sent com se senten los moviments de l'ànima pera obrar, pera guiar-se per si mateix, pera engrandir-se, pera travallar per son millorem, pera conquerir un lloc en la historia dels pobles cults, pera contribuir á la regeneració d'Espanya, y aspira á que tenint individualitat històrica puga viure ab certa personalitat en totes las manifestacions d'ella, sense imposicions que privin las expansions de sa vida particular, expansions que no contrarien las direccions de la vida social d'altres regions espanyolas.

Fa constar, després, que aquest concepte, en lo terren de la ciencia, no conduheix al separatisme. Dir que les nacions tenen, com dret natural, lo de possehir un gobern propi, no es lo mateix que dir que deguin viure separadas.

Desenrotilla, á continuació, l'programa de las aspiracions del catalanisme, perfectament sintetizat en las bases aprobades en la Assamblea de Manresa de 1892; explica lo que es la Unió Catalanista, y fa un estudi detingut d'una altra mena de catalanisme que 'n dia moderat. Los que'l professor, son en general catalanistas per sentiment; per l'amor á Catalunya que senten se mouhen á defensar sa injuriada llengua, á delir-se devant dels productes del seu art, al entusiasme per las glorias de sa historia, á enorgullir-se per l'espandiment de la seva industria, y á proclamar la necessitat de la conservació del seu dret; pero no s'ataleyan de sa vida política.

Acaba l'escriptor son travall manifestant que'l regionalisme català s'presenta com doctrina ab carácter propi, la que encertada ó no, te dret al respecte de part dels que no volen discutir; á la propaganda pera portar adhesions á la mateixa; á son exàmen per los que creuen que deu analisarse tota idea nova; á la discussió pera depurar sa veritat; y á la admissió en las lleys més ó menys gradualment realisada, si arriba á obtenir el favor de la opinio pública. Diu que'l catalanis-

me ofereix á Espanya un plan de reconstitució, dintre del que hi caben totes las nacionalitats espanyolas, y á las que regoneix lo mateix dret que pera sí demana.

«Pot aquesta reorganisació ésser regeneradora pera Espanya y probarla es aspiració noble y generosa. Mal aconsellat estaría qui, volguntla comprimir, pogués donar lloc á lo que succeix ab tota forsa d'expansió sense válvula d'espargiment, no són las ideas que's volen ofegar las que moren: si son errades, es la discussió lo que las torna al no rés.»

CRÒNICA REGIONAL

OBSERVACIONS METEOROLÒGICAS

del dia 22 de Juny de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser- vació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' humi- tat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSE- PAR- TICULAR
9 m. 3 t.	757 747	69° 67°	0'0"	6.9	Ras	

HORAS d'obser- vació vacío	TEMPERATURAS			VENTS	A NUVOLS
	Maxima	Minim.	Term. tipo		
9 m. 3 t.	Sol. 51 Sombra 30	45	30 27	S. S.	Cumul 0.3 1.1

En la última conferència telegràfica internacional, s'han acordat varias reformas, en lo Reglament y en las tarifas, que començaran á regir desde primer de Juliol pròxim.

Las que afectan més directament al públich, las aniré donant á coneixer, á mida que les vagin fent públicas la Direcció General. Per ara se sab que, los telegramas pera l'extranger, sufreixen un recàrrec de la equivalència de la pesseta al franch. Per aquesta equivalència, regirà una cantitat fixa, durant tres mesos, prenent per base lo curs mitjà del cambi del franch, en lo trimestre anterior. Per a's mesos de Juliol, Agost y Septembre, s'ha fixat lo valor del franch en pessetas 1.29 y per tant, l'import d'un telegrama, durant dits tres mesos, serà la tassa actual multiplicada per 1.29, més los céntims que faltin pera arribar á zero. En los telegramas pera fora d'Espanya se conceden cinch xifras per cada paraula per compte de tres y quinze caràcters ó lletras per compte de deu, que es lo que venia regint.

Demà dia de Sant Joan la Companyia Reusense de Tranvías disposará que á més dels trens ordinaris surtin dos de Reus un á las 6'44 del matí y altre á las 3'10 de la tarda, y de Salou un á las 7'40 de la nit.

La Direcció general de Contribucions indirectas ha resolt que Tortosa, pera l's efectes del cupo de consums, sia assimilada á las poblacions de Galicia, Asturias, Canaries y demés termes municipals cuya població estigui diseminada en grups, parroquias, consells y aldeas, de modo que per compte de tributar per una població de 24.000 habitants, sols ho fará per lo tipo del casco, que es lo núcleo principal ó sia per lo número d'habitants que pugi'l cens que ha de ferse en breu, que no arribarà, de molt, á 12,000 habitants.

Una de las ventajas inmediatas d'aquesta rebaixa consisteix en que's podrà tributar per la tarifa tercera, mentres que fins era s'ha vingut fent per la cuarta.

Desde'l primer de Juliol, pròxim, se transformarà en patent la cuota trimestral que satisfan los carruatges de luxo, sian ó no propis ó llogats.

Lo recanat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferentas especies, puja la cantitat de pessetas 968.34. El resultat es el resultat de la equivalència entre el dret de contribucions indirectes y el dret de contribucions directes.

Si's regneixen suficient número de senyors regidors aquesta nit celebrarà sessió de primera convocatòria l'Excm Ajuntament.

Ha sigut nombrat Alcalde de R. O. de la ciutat de Tortosa nostre particular amich y company en la premsa, D. Agustí Monner.

Nestra enhorabona,

Las hermosas y veïnoses platjas de Salou prompte tornarán á presentar la animació de la temporada de banys, puig es sabut que no fothom te prou paciència pera arribar al dia de Sant Cristòfol sense haver besat las aigües de la tranquila y pàstica platja.

Faltres dies ab avuy, que en lo rellotje del temps s'hi marca l'astiu, si no s'hi arribarà, es el dia de la festa de la Mare de Déu de la Consolació.

Los díes donchs, ja no creixerán més, però potser puji la calor de bona manera y convé posarlos tot lo frescos possible.

Apesar de que 'ls díes anirà escursantse d'aquesta feixa en endavant, fins lo dia 29 lo sol no's posarà hasta dos cuarts de vuit y vuit minuts del vespre.

Tenim entès que la Direcció general de comunicacions ha concedit permís pera instalar en aqueixa ciutat una xarxa telefònica en benefici dels senyors Advocats, Notaris, Actuaris y Procuradors que 'ls comuniqüi ab lo Jutjat d'Istrucció y Registro de la propietat.

També ha donat autorisació pera que funcionin ob servei limitat las xarxes telefòniques que uneixen aquesta ciutat ab las vilas de Riudoms y Borjas del Camp, les quals dintre breus díes s'obrirán al públic.

Pero aquella Direcció que aparentment tant se desvetlla pera servirnos, fa tres anys que te un projecte pera instalar una xarxa general local, y ab això, per conveniencia no hi dona.

Es tot lo que podém agrahirli, puig així nos esatalvia l'gasto d'instalació.

En l'hortet «La Verbenya», situat en lo camí de Salou, aquesta nit s'hi donarà ball, estant adornat é iluminat profusament.

Agrahím la invitació que hem rebut pera assitirhi.

Llegim en nostre apreciat company lo *Diario del Comercio* de Tarragona:

«La Sala de segona d'aquesta Audiencia provincial ha dictat sentencia en la causa instruïda á instancia de D. Miquel Saludes contra nostre estimat director D. Josep M. Boronat Meseguer, absolvint à aquest ab tota classe de pronunciaments favorables pera 'l mateix.

No per ésser esperada, deixem d'agrir als ilustrats y probos magistrats senyors Gómez, López y Martín, firmants de la sentencia, aquest acte de justicia, que constitueix á la vegada un triomf més de la sèrie que porta obtinguts lo notable jurisconsult don Joseph de Rovira, distingit amic nostre y defensor del senyor Boronat, á qui com á aquest preguém que agregui á nostra felicitació á las moltes rebudas durant lo dia d'ahir per lo desenllás satisfactori de dit procés.»

Celebrém que hagi recayut aquest fallo absolutori, y enviém á nostre estimat company en la prempsa don Josep M. Boronat y à la redacció del *Diario* nostra més coral enhorabona.

SECCIO OFICIAL

— Societat Manicomi de Reus

Havent de procedirse á la construcció dels edificis de que ha de constar lo Manicomi, s'invita els que desitjin prendre part en las subastas de tots ó d'algun dels pabellons, se serveixin presentar las proposicions en la forma que indica 'l plech de condicions econòmich-facultativas en lo domicili de D. Emili Briansó y Planas desde 'l dia d'avuy 20 del actual fins lo dia 5 de Juliol pròxim.

Los plassos, pressupostos y plech de condicions estarán de manitest durant dit plasso, en casa del senyor Arquitecte D. Pere Cassellas y Tarrats de 8 à 11 del matí.

Reus 20 Juny 1897.—Lo President, Pau Font de Rubinat.

Registre civil

dels díes 19 20 y 21 de Juny de 1897.

Naixements

Teresa Leor Voltas, de Joan y Teresa.—Joseph Ferré Mercadé, de Joseph y Teresa.—Matías Pino Massalias, de Joseph y Mariana.—Pilar Jordana Salvat, de Sebastiá y Narcisa.—Teresa Jordana Salvat, de Sebastiá y Narcisa.—Emili Sardà Peñas, de Pere y Raimunda.—Ramón Cañellas Solé, de Anton y Teresa.—Francisca Giol Sugrañes, de Joseph y María.—Josepha Badia Aimani, de Joseph y María.

Matrimonis

Cándido Pons Arnal, ab Rosa Vilella Fontdevila.—Ramón Artal Sentís, ab Carme Aleu Brú.—Anton Pérez Solé, ab Rosa Piñol Grau.

Detuncions

Joseph M. Simó Juncosa, 50 anys, S. Elias, 2.—Rosa Llauderó Carbonell, 3 anys, S. Jaume, 5.—Francisco Ascencio Palomar, 1 mes, Amargura, 32.—Hipòlit Busquets Fonts, 29 anys, Donotea, 5.

Matadero Públich			
Bestiars sacrificats pera 'l consum en lo dia d' ahir			
Classe	Nº	Kilos. Grams	Satisfet Pts. Cts.
Bous			
Badellas	3	421'400	84'28
Bens	48	687'111	137'40
Caprits	2	12'800	2'56
Tocinos	9	521'500	114'73
			338'97
Desputllas de bestiar de llana y pel			19'75
			Total adeudo 358'72

SECCIO RELIGIOSA

Sant d'avuy.—Sant Joan.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de S. Joan Batista (Providencia)

Demà, dijous, festivitat de S. Joan Batista, Titular d'aquesta parroquia, se celebrarà un solemne ofici á dos cuarts de deu, ab acompanyament d' armonium per las Religiosas d'aquest convent, sent l' orador sagrat lo Rvnt. P. Narcís Sitjà, superior del Colègi de la Sagrada Família. Lo divendres á las 8 també se cantarà un ofici en obsequi al Sagrat Cor de Jesús.

Administració del Santuari de Nostra Senyora

de Misericordia

Se participa als devots de la Verge y al públic en general que s'han posat á la venda las novas estampas litogràficas iluminadas de Nostra Senyora de Misericordia y son camari, en lo mateix Santuari y en las tendes de la Viuda Puig y Viuda Sanromà. Solas se venen al pren de 250 pessetas y ab cristall y march daurat á 10'50 y 12'50 segons los tamanyos.

Sant de demà.—Sant Joan Baptista

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 20

De Bilbao y esc. en 28 dias, v. «Cabo Peñas», de 1.213 ts., ab varis efectes, consignat á D. Marián Peres.

De Torredembarra en 2 horas, l. «Enrique», de 34 ts., ab carregament de vi, consignat á don J. Mallol.

De San Carlos en un dia, l. «Joven Pepe», de 18 ts., ab carregament de sal, consignat á don J. Mallol.

De Barcelona en 7 horas, v. «Pinzón», de 535 toneladas, ab tránsit, consignat als senyors Mac Andrews y companyia.

De Génova y escalas en 7 dias, v. italiá «Unione», ab bocoys buyts, consignat als senyors Caseco y Terré.

Despatxadas

Pera Marsella y escalas v. «Cabo Peñas» ab carga general.

Entradas del dia 21

De Cetze en 33 horas, v. «Amalia», de 242 ts., ab bocoys buyts, consignat á la senyora Viuda de P. Ferrer y Mary.

De San Fernando en 15 dias, l. «Nuevo Invencible», de 26 ts., ab carregament de tunyina, consignat á don Joseph Maria Ricomà.

Despatxadas

Pera Cetze, vapor «Amalia», ab carga general.

Pera La Habana y esc. corb. «Havana», ab carregament de vi.

Pera Génova, v. «Unione», ab carga general.

Pera Liverpool, v. «Pinzón», ab carga general.

BARCOS A LA CARGA

Dimecres 23

Pera Génova y Liorna v. «Játiva», que despaixa D. Anton Mas y March.

Pera Gotemburgo, Copenhague, Stockholm, Cristiania, Bergen, Malmö, Helsingborg, Norrköping, Gefle, Sundsvall, Stettin, Danzig, Koenigsberg, Libau, Riga y demés ports de Suecia, Noruega, Dinamarca, Alemania y Russia, v. suech «Adolph Meyer», que despatxan los Srs. Boada germans.

Pera Liverpool v. «Cecilia», son agent D. Modest Fenech.

Dijous 24

Pera Niza y ports del Báltic v. «Dagmar», consignataris Srs. Viuda y Nabot de P. Ferrer y Mary.

Pera Bilbao y esc. v. «Cabo Quejo», consignatari D. Marián Peres.

Pera Bilbao y esc. (fent la de Puebla) v. «Carmen» que despatxan los Srs. Fills de B. Lopez.

Pera Cetze y Marsella v. «Cabo San Antonio», consignatari D. Marián Peres.

Divendres 25

Pera Glasgow v. «Colón», consignataris Srs. Mac Andrews y C.

Pera Valencia v. «Cerbantes», son agent, D. Joseph M. Ricomà.

Dissabte 26

Pera Hamburgo v. «Velarde», consignataris senyors Mac Andrews y C.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarda d'ahir:

Interior	66'02	Frances	17'16
Exterior	83'02	Colonial	97'12
Amortisable	79'25	Cubas	80'75
Aduanas	96'85	Cubas	95'50
Norts	23'30	Obs. 6 0'0	Fransa
Exterior París	64'56	Obs. 3 0'0	»
París	29'70	Londres	32'5

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte segé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los països.

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa, facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallés, D. Joan Llauderó Prats y D. Joan Vallés Vallduví.

Londres	90 d.f.	00'00	diner	8 d.f.	00'00
Paris	8 d.f.	00'00	(avons)	Marsella	00'00

VALORES LOCALS DINER PAPERES OPER.

ACIÓNS 010 010 010

Gas Reusense 850 0 0

Industrial Harinera 600 0

Banch de Reus 500 0

Manufacturera de Algodon 100 0

C. Reusense de Tranvias 415 privilegiadas al 5 per cent.

Bibliografia

Colecció Selecta Catalana

S'ha publicat lo primer volum d'aquesta biblioteca de la terra, titulat «Quadros» y original del festiu y reputat escriptor N. Emili Vilanova.

L'exemplar consta de 116 planas y 's vent al preu de dos rals en la administració d'aquest periódich.

La obra del notable escriptor regionalista gallego en Salvador Golpe, «Patria y Región», se troba de venda en aquesta Administració, al preu de 3 pessetas 'l exemplar.

ANUNTS PARTICULARS

Traspàs

Se traspassa la rellotgeria de la Plasa de Prim, núm. 7.

TELEGRAMAS

Avuy s'ha dit que 'l Gobern havia rebut una nota diplomàtica de Washington, espressant, en tó cortés, la necessitat de variar de política a Cuba y d' acabar prompte la guerra.

En la font de la Teja, Madrid, hi ha hagut una baralla entre militars y paysans, resultant, segons se diu, algun mort y varis ferits.

Cartas de la Habana que s'han rebut á Madrid diuen que las reclamacions de totas classes per danys y perjudicis causats als subdits americans, que ha formulat lo Gobern de Washington, devant nostre ministre plenipotenciari, importan de 280 á 290 milions de pessetas.

Las obligacions pendents de pago en la illa á la fetxa del principi d'aquest mes, no baixan de la important suma de 230 á 240 milions de pessetas.

La

